

Milí přátelé,

následující text vychází z přípravy bohoslužeb, které se budou konat od různých počítačů na severu Londýna a ve Svitavách. V neděli 27. dubna se měla skupina členů a přátel našeho sboru v rámci partnerské návštěvy účastnit bohoslužeb ve sboru St. John's New Barnet. Měla, ale nemohla. Moderní technika ovšem umožňuje alespoň virtuální propojení. Níže jsou texty. Při přenosu zazní vstupní modlitba v češtině, ostatní části v angličtině, vy je můžete v textu sledovat česky. Vstupní a závěrečnou píseň může každý zpívat ve svém jazyce. Dvě písně uprostřed budou mít promítán pouze anglický text, níže je český přepis. V textu níže je přímluvná modlitba Lenky Ridzoňové, ta při společných bohoslužbách nezazní.

Věnujte ještě pozornost informacím na konci tohoto psaní. Týkají se bohoslužeb příští neděli, 3. května.

Zahájení:

Jásej Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu; Vstupte před jeho tvář s písní.
(Žalm 100,1-2)

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází, Krista Ježíše, Pána našeho. On přichází a zůstává tam, kde člověk o jeho blízkost stojí. Amen.

Píseň EZ 100 (doprovod **ZDE**, **nápěv 134**) *Pánu všichni prozpěvujte*

1. Pánu všichni prozpěvujte, kdekoli kteří bydlíte,
vstupte před něj s důvěrou, služte mu stále s radostí.
2. Vězte, že on je sám Bůh náš, ne my sebe, on stvořil nás;
lidu jeho zvoleného ovce jsme na pastvách jeho.
3. Když o tom rozvažujete, do jeho bran vždy vcházejte,
v chrámě oslavujte jeho, jej k sobě tak laskavého.
4. Chválu s srdečnou vděčností vzdejte jeho velebnosti,
jeho jméno vyvyšujte, chvalte, ctěte, vyznávejte,
5. neboť dobroty je plný, od věků v ní neproměnný,
tak i pravda věčná jeho nikdy nezklame žádného.

Modlitba:

Milý Bože,

před tebou se skláníme, každý doma a přece společně,
daleko od sebe a přece jedno ve tvém jménu.

Děkujeme za semínko víry, které jsi do nás zasel a které stále oživuješ,
děkujeme za naději, která nás nese i v čase úzkosti a obav,
děkujeme za lásku, kterou můžeme sdílet.

A především děkujeme, že nás oslovuješ i přes naše pochybnosti a nejistoty, děkujeme, že nás
neodsuzuješ pro naše slabosti a selhání.

Odpusť, když jsme hlouzí a slepí k tomu, co nám říkáš a ukazuješ, odpusť, když se uzavíráme do
sebe a máme chuť rezignovat na úsilí o věrohodné šíření evangelia.

Znáš nás víc než my sami sebe a víš co potřebujeme. Prosíme o tvou blízkost, o tvé slovo života.

Bud' nám průvodcem na našich cestách, kéž tě včas poznáme a necháme se proměnit tvým

Duchem. Přijď, pane Ježíši, za to prosíme.

Spojme se v modlitbě všech křesťanů:

Otče náš, jenž jsi na nebesích,

posvět se jméno tvé.

Přijď království tvé.

*Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. AMEN*

Čtení Lukáš 24, 13-35

¹³ Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, ¹⁴ a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. ¹⁵ A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. ¹⁶ Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. ¹⁷ Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. ¹⁸ Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ ¹⁹ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, ²⁰ naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. ²¹ A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. ²² Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu ²³ a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. ²⁴ Někteří z nás pak odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ ²⁵ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! ²⁶ Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ ²⁷ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. ²⁸ Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. ²⁹ Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. ³⁰ Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. ³¹ Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. ³² Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ ³³ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. ³⁴ Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Simonovi.“ ³⁵ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Následuje píseň: Open the eyes of my heart, Lord. Můžete si pustit [ZDE](#). Přepis anglického textu:

*Otevři oči mého srdce, ó Pane
Já Tě chci vidět
Vidět Tě vyvýšeného,
zářícího ve světle Tvé slávy,
vylej svou lásku a moc,
my zpíváme svatý, svatý, svatý.*

Emauzská cesta k otevřenosti (kázání Juliana Templetona)

Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ (Lk 24,17)

Všimli jste si někdy, že když si spolu lidé povídají při chůzi, může mezi nimi docházet ke zvláštní vzájemné otevřenosti? Může to být díky přirozenému rytmu a pohybu. Může to být tím, že lidé jdou stejným směrem a ke společnému cíli. Ať je to cokoli, uvědomuji si, že když jdu s někým druhým, jsem vždy obzvláště otevřený k naslouchání. Vzpomínám na výlet do lesů v Boru u Skutče v České republice, kam se pět z nás ze St John's vydalo v květnu 2018 společně se členy a přáteli ze svitavského sboru. Vzpomínám, jak jsem si během chůze povídal s mnoha lidmi. Když si teď vybavuji tu příjemnou procházku a povídání se spolupoutníky, uvědomuji si, že za současných omezení takové společné aktivity v podobném duchu už nejsou možné. Například vycházka při dodržování alespoň dvoumetrového odstupů, možná ještě s rouškou na tváři, dává takovému sdílení docela jiný zážitek. Je to zážitek zřetelně menší vzájemné otevřenosti. A taková ztráta otevřenosti je důvodem k lítosti. Nicméně, nyní k vám můžu mluvit; můžete mě vidět a slyšet, já

můžu vidět některé z vás skrze divy digitální internetové komunikace. Tento otevřený komunikační kanál je důvodem k oslavě!

V oddíle z Lukášova evangelia, který jsme četli, se zdá, že Kleofáš a jeho společník se nevydali na cestu s příliš otevřenou myslí. Říkám to proto, že dva verše před tím čteme, že jim a dalším učedníkům ženy říkaly, že Ježíšův hrob je prázdný a že Ježíš žije. Ale oni nevěřili. (24,11) Ten samý den se ti dva vydali na cestu do vesnice Emauzy, vzdálené asi 11 km od Jeruzaléma. A jak šli, povídali si a probírali události z posledních překotných dnů. A tu se k nim přidal Ježíš a šel s nimi. „Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.“ (24,16) Tak to komentuje evangelista Lukáš. Přidal se k nim ten, koho velmi dobře znali. Jejich vlastní učitel. Ale zřejmě proto, že byli přesvědčeni, že Ježíš je mrtvý, jejich mysl nebyla schopna vidět, co měli před očima. Jsou chvíle, kdy vidíme jen to, co čekáme, že uvidíme, a jsme slepí vůči realitě, kterou máme před sebou. Ježíš se jich zeptal: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ (24,17). Oni se zastaví, tváře plné smutku, a Kleofáš říká, že mluví o Ježíši z Nazareta, který byl prorok mocný slovem i skutkem. Ale velekněží a členové rady ho vydali, aby byl odsouzen na smrt a ukřižován. Jenže dnes ráno je ohromily ženy, která říkaly, že hrob je prázdný a mluvili o vidění andělů, kteří říkali, že Ježíš je naživu.

Reprodukce tohoto obrazu Roberta Zünda s názvem Cesta do Emauz visela na zdi u mých prarodičů z matčiny strany. Jako malý jsem nevěděl, oč na obraze jde, ale pamatuji si, jak jsem hleděl na ony postavy kráčeující lesem s obrovskými stromy a byl to pro mne velmi uklidňující pohled. Zdá se mi, že tahle reprodukce, kterou vidíte je fotografií originálu. Ovšem jsou z ní oříznuty okrajové části, aby oko padlo na tři postavy uprostřed.

Robert Zünd se narodil v roce 1812 ve městě Lucerne ve Švýcarsku. Studoval malířství i v Ženevě a v Paříži. V roce 1863 se usadil na předměstí Lucerne a od té doby kraj málokdy na delší dobu opustil. Zündovo umění se vyznačuje zvláštní propojeností s přírodou a má hodně naturalistický styl. Měl obzvláště rád idylické krajiny kolem Lucerne. Mezi roky 1867 a 1877 se na jeho obrazech začaly objevovat biblické motivy jako projevy jeho víry. Tento obraz „Cesta do

Emauz“ namaloval v roce 1877. S některými z vás jsme o obraze mluvili ve středu na on-line biblické hodině. Jediná část obrazu, která se snaží vystihnout biblický motiv jsou zřejmě šaty oněch tří osob. Jinak obraz vypráví víc o Lucernu 19. století než o Palestině 1. století. Ale právě to hodně znamená. Jak už zaznělo, Robert Zünd se hlásil ke křesťanské víře. Ježíše zobrazuje jako spolupoutníka dvou učedníků kráčejících lesem nedaleko Lucern. To znamená, že podle něj vzkříšený Kristus *i dnes* doprovází toho a promlouvá k tomu, kdo mu chce naslouchat. V původním evangelijním příběhu Ježíš učedníkům říká – s pravou rukou zdviženou vzhůru, že utrpení a smrt jejich milovaného učitele není katastrofou, kterou předpokládali. Ptá se jich: „Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“²⁷ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.“ (24,26-27) Jinými slovy, to co se tu děje je potulné kázání; Slovo Boží vykládané po cestě.

Většina cest nakonec dosáhne svého cíle. Tak i tato. Ti tři dorazí do Emaus, ale Ježíš jakoby chtěl jít dál. Dva učedníci ho ovšem přesvědčují:

„Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Dal se tedy pozvat a vešel s nimi do domu. Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma? (24, 29-32)

Tento obraz od Caravaggia se jmenuje Večeře v Emauzích. Viděl jsem originál v Národní galerii v Londýně. Myslím, že zřetelně vystihuje údiv dvou učedníků. Ten nalevo vypadá jako by se chystal vyskočit ze židle. Ten napravo vyděšeně rozhazuje ruce od sebe. Před chvílí slyšeli Slovo Boží, ale Ježíše v poutníkovi rozpoznají, až když láme chléb.

A právě teď si můžeme uvědomovat, co se dělo během společné cesty a společného vyprávění. Kleofáš a ten druhý učedník se nejen hýbali nohama po cestě s jejich společníkem. Oni byli *pohnuti také uvnitř*. Ježíš je *připravoval nato, aby mohli znovu uvěřit*. Postupně otevíral jejich srdce a mysl tím, že jim připomínal, co o něm písmo vypráví. Až zpětně, až poté, co zažili Boží

zjevení poznávají, že jejich srdce hořela. Poznávají, že byli jeho slovem *zasaženi* a tak *připraveni*, aby viděli, co neviděli před tím, když s ním šli a povídali s ním: že ten, kdo láme chléb je Ježíš sám.

Zatím neumíme dohlédnout, jak Covid-19 ovlivní naše dva národy v Česku a ve Spojeném království, společně s dalšími evropskými sousedy a národy světa. Co víme, z naší osobní zkušenosti, je, jak jsme byli zasaženi nejistotou a obavami, které Covid-19 přinesl. Mám pro vás ale dnes dobrou zprávu, že spolu s touto nejistotou a obavami je tu ještě větší a mocnější síla, která nás může zasáhnout, když se jí otevřeme. Ježíš otevírá naše srdce a naši mysl, obrací ji k Písmu, proměňuje naše nitro a připravuje nás, abychom nově uvěřili. Vede nás k tomu, abychom uvěřili, že nejistota a obavy nemají poslední slovo. Ujistění a víra jsou silnější. Nejistota a obavy nás uzavírají před sebou samými. A byť jsou to přirozené první reakce, neměly by ovlivňovat náš celkový a dlouhodobý postoj. Jako církve jsme povoláni k tomu, abychom posílení Ježíšovým ujistěním a vírou sdíleli, že Bůh má rád nás i svět, jehož je původcem a že jeho prozřetelnost nás stále provází a dovede k naplnění. Bůh nás zve, abychom se vydali na cestu s Ježíšem. Zve nás, abychom se v Ježíši otevřeli „nové normální“ štědrosti, péči o druhé a lásce.

Zvu vás, abyste se připojili k následujícímu symbolickému úkonu. Představte si, že v jedné ruce držíte všechny své nejistoty. A představte si, že v druhé ruce držíte všechny své obavy. Pozvolna otočte první ruku a nechte všechny nejistoty odplynout. Postupně otočte vaši druhou ruku a nechte odplynout všechny obavy. A nyní otočte obě ruce zpět dlaněmi nahoru. Vaše ruce jsou nyní prázdné. Proste Boha, aby naplnil vaši jednu ruku dostatkem ujistění a druhou ruku dostatkem víry; tím, co dnes potřebujete.

Bohu díky.

Ve společných bohoslužbách následuje píseň: Through the love of God our Saviour, all will be well. Můžete si pustit [ZDE](#). Přepis anglického textu:

*Skrze lásku Boha, našeho Spasitele dojde vše naplnění.
Svobodná a neměnná je jeho laskavost; vše dojde naplnění.
Vzácná je krev, která nás uzdravila,
dokonalá milost, která nás obklopila,
silná pomocná ruka, aby nás chránila; vše dojde naplnění.
I když procházíme soužením, vše dojde naplnění.
Taková je naše záchrana, vše dojde naplnění.
Ve víře v Boha, zůstávající v Kristu, posvěcení vedením Ducha;
vše dojde naplnění.
Očekáváme jasný zítřek, vše dojde naplnění.
Víra se umí prozpívat i dny smutku; vše dochází naplnění.
Spoléhající na Otcovu lásku, na Ježíšovu pomoc,
v životě i v umírání, vše dojde naplnění.*

Modlitba Lenky Ridzoňové

Přimlouváme se:

za nemocné, za ty, kdo pečují

za lidi se slabou imunitou, kteří se bojí

za lidi s nemocnou duší

za lidi, kteří nemůžou udělat, co by bylo důležité, a je jim z toho smutno

prosíme, ať z nás strach a pravidla odstupu neudělají bezcitné lidi

Zůstaň, když se stmívá

za rodiny, kde jsou napjaté vztahy

za děti a mládež, kterým chybí kamarádi

Zůstaň, když se stmívá

za osamělé

za bezdomovce, uprchlíky

za ty, komu docházejí peníze,
kdo se bojí budoucnosti
za vězně a ty, kdo ve vězeních pracují
Zůstaň, když se stmívá
za mocné, odpovědné
dávej jim moudrost, odvahu
Zůstaň, když se stmívá

Prosíme, Pane Bože, ať jsme normální. Ať se i přes roušku dokážeme na lidi na ulici nebo v domě usmát, pozdravit. Ať karanténa neuzavírá naše srdce. Amen.

Píseň Svítá 346 (doprovod ZDE)

1. Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
Jasný jako plamen anděl sestoupil,
odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
2. Toť on, toť Ježíš, jež jsi spatřit chtěl,
nepochybuj, věř již! Živ je Spasitel.
Vzchop se, stádce malé, v boje pomezí
- heslem tvým bud' stále: Kristus vítěz!
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!
3. On, Kníže míru na věky je živ;
silnou má teď víru ten, kdo bál se dřív.
Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním.
Život v něm i sláva, nic se nebojím.
Bud' tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!
Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

Poslání a požehnání:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého ať zůstává s vámi se všemi. Nyní i vždycky. Jděte ve jménu Páně. Amen.

*Příští **neděli 3. května** se budou konat bohoslužby za podmínek umožněných uvolněnými nouzovými opatřeními. **V 8 hodin** se budou konat bohoslužby **v Radiměři, v 9:30 ve Svitavách**. Při vstupu do modliteben prosíme použijte připravenou desinfekci rukou. Je třeba mít roušky (vyjma okamžiku přijímání večeře Páně) a dodržovat rozestupy, vyjma členů domácnosti.
V případě jakýchkoli dotazů kontaktujte faráře Filipa Kellera (777 339 381) nebo kurátorku Věru Konečnou (605 175 760)*